

Cauza C-545/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

31 august 2021

Instanța de trimitere:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Tribunalul Administrativ Regional Lazio, Italia)

Data deciziei de trimitere:

4 august 2021

Reclamantă:

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Pârât:

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (Ministerul Infrastructurii și Transporturilor)

Obiectul acțiunii principale

Acțiune introdusă de Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (denumită în continuare „ANAS”) în vederea anulării unui ordin de recuperare emis de Ministerul Infrastructurii și Transporturilor (denumit în continuare „MIT”), prin care ANAS este obligată să ramburseze sumele pe care le-ar fi primit în mod nejustificat, precum și a altor acte care nu sunt vizate în mod direct de întrebările preliminare

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Articolul 267 TFUE; interpretarea Regulamentelor (CE) nr. 1083/2006, (CE) nr. 1828/2006, (CE, Euratom) nr. 2988/95, a Convenției PIF din 1995, elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană [Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de instituire a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (95/C 316/03)], precum și a Directivei

(UE) 2017/1371 pentru a stabili dacă noțiunile de „neregularitate” și de „fraudă” acoperă comportamentele teoretic susceptibile să îl favorizeze pe unul dintre participanții la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice, chiar și atunci când realitatea acestor comportamente și efectele lor asupra alegerii ofertantului câștigător nu au fost pe deplin dovedite (întrebarea 1); compatibilitatea articolului 38 alineatul (1) litera f) din Decretul legislativ nr. 163/2006 cu articolul 45 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2004/18/CE (întrebarea 2); interpretarea reglementării Uniunii menționate mai sus în ceea ce privește retragerea contribuției acordate de statul membru, atunci când aceasta a fost utilizată în conformitate cu scopul stabilit și pentru o lucrare eligibilă pentru finanțare din partea Uniunii și realizată efectiv (întrebările 3 și 4)

Întrebări preliminare

1) Articolul 70 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1083/2006, articolul 27 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1828/2006, articolul 1 din Convenția PIF menționată în Actul Consiliului din 26 iulie 1995, articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 și articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva [2017/1371] trebuie interpretate în sensul că comportamentele teoretic susceptibile să favorizeze un operator economic în cursul unei proceduri de atribuire intră întotdeauna în sfera noțiunii de „neregularitate” sau de „fraudă”, constituind astfel un temei juridic pentru retragerea contribuției, chiar și atunci când realitatea acestor comportamente sau caracterul lor decisiv în alegerea beneficiarului nu au fost pe deplin dovedite?

2) Articolul 45 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2004/18/CE se opune unei dispoziții precum articolul 38 alineatul (1) litera f) din Decretul legislativ nr. 163/2006, care nu permite excluderea de la procedura de atribuire a contractelor a unui operator economic care a încercat să influențeze procesul decizional al autorității contractante, în special atunci când încercarea menționată a constat în coruperea anumitor membri ai comisiei de atribuire?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la una sau la ambele întrebări de mai sus, dispozițiile citate anterior trebuie interpretate în sensul că impun întotdeauna statului membru să își retragă contribuția și Comisiei să efectueze o corecție financiară de 100 %, chiar dacă aceste contribuții au fost utilizate în scopul pentru care erau destinate și pentru o lucrare eligibilă pentru finanțarea europeană și realizată efectiv?

4) În cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare, în sensul că nu este necesar să se procedeze la retragerea contribuției sau la o corecție financiară de 100 %, normele amintite în prima întrebare și respectarea principiului proporționalității permit să se decidă retragerea contribuției și corecția financiară ținând seama de prejudiciul financiar cauzat efectiv bugetului general al Uniunii Europene? În special, într-o situație precum cea din speță, „implicațiile financiare”, în sensul articolului [99] alineatul (3) din Regulamentul nr. 1083/2006, pot fi stabilite

forfetar, prin aplicarea criteriilor enunțate în tabelul care figurează la punctul 2 din Decizia nr. 9527 a Comisiei din 19 decembrie 2013?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Convenția PIF prevăzută de Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de instituire a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, în special articolul 1;

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene, în special articolul 1 alineatul (2);

Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în special articolul 45 alineatul (2) litera (d);

Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999; în special articolul 70 alineatul (1) litera (b);

Regulamentul (CE) nr. 1828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională, în special articolul 27 litera (c);

Nota Comisiei COCOF 07/0037/03-IT din 29 noiembrie 2007 de stabilire a orientărilor pentru stabilirea corecțiilor financiare care trebuie aplicate cheltuielilor cofinanțate din fondurile structurale și Fondul de coeziune în caz de nerespectare a normelor în materie de contracte de achiziții publice;

Decizia C (2013) 9527 final a Comisiei privind instituirea și aprobarea orientărilor pentru stabilirea corecțiilor financiare pe care Comisia trebuie să le aplice, în cazul nerespectării normelor în materie de achiziții publice, asupra cheltuielilor finanțate de Uniune în cadrul gestiunii partajate;

Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, în special articolul 3 alineatul (2) litera (b);

Dispoziții de drept național și jurisprudență națională invocate

Decretul legislativ nr. 163 din 12 aprilie 2006 privind Codul achizițiilor publice de lucrări, de servicii și de bunuri și de transpunere a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE, abrogat ca urmare a intrării în vigoare a Decretului legislativ nr. 50 din 18 aprilie 2016 (Codul achizițiilor publice), însă aplicabil procedurii de atribuire a contractului în cauză, care a fost lansată în anul 2012, în special:

Articolul 38 alineatul (1), în versiunea în vigoare la data faptelor, prevedea:

„1. Sunt excluse de la participarea la procedurile de atribuire a concesiunilor și a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, nu pot fi subcontractanți și nu pot încheia contractele respective persoanele care:

[...]

c) au făcut obiectul unei hotărâri de condamnare care a dobândit autoritate de lucru judecat sau al unei ordonanțe penale rămase definitivă ori al unei hotărâri de aplicare a pedepsei la cerere, conform articolul 444 din Codul de procedură penală, pentru infracțiuni grave în prejudiciul statului sau al Comunității care afectează moralitatea lor profesională; reprezintă, oricum, o cauză de excludere condamnarea definitivă pentru una sau mai multe infracțiuni de participare la o organizație criminală, corupție, fraudă, spălare de bani, astfel cum sunt definite de actele comunitare citate la articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2004/18;

[...]

f) potrivit aprecierii motivate a autorității contractante, au fost declarate vinovate de gravă neglijență sau de rea-credință în executarea prestațiilor care le-au fost atribuite de autoritatea contractantă care a publicat anunțul de participare; sau care au săvârșit o abatere profesională gravă, constatată de autoritatea contractantă prin orice mijloc de probă”.

Legea nr. 300 din 29 septembrie 2000 - Ratificarea și executarea următoarelor acte internaționale elaborate în temeiul articolului K. 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană: Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, încheiată la Bruxelles la 26 iulie 1995 [și alte instrumente internaționale privind combaterea corupției].

Jurisprudența națională a statuat că simpla existență a unei proceduri penale inițiate împotriva reprezentanților unei întreprinderi care participă la o procedură de cerere de ofertă nu constituie o „abatere profesională gravă”, de natură să determine excluderea de la cererea de ofertă în sensul articolului 38 alineatul (1) litera f) din Decretul legislativ nr. 163/2006.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Prin Decizia C(2007) 6318 din 7 decembrie 2007, Comisia Europeană a aprobat Programul Operațional Național „Rețele și mobilitate” 2007-2013 (denumit în continuare „PON”). ANAS a fost admisă la finanțarea prin acest program pentru costurile suportate pentru lucrările referitoare la Strada Statală 96 (denumită în continuare: „S.S. 96”). Finanțarea se ridică la suma de 29 995 508,22 de euro, din care 22 496 631,17 euro participare a Uniunii (prin FEDR), iar 7 498 877,06 euro participare națională. În ceea ce privește această din urmă finanțare, care a fost deja plătită parțial către ANAS, MIT îndeplinește rolul de autoritate de management.
- 2 Pentru executarea lucrărilor referitoare la S.S. 96, ANAS a lansat, în anul 2012, o procedură de cerere de ofertă, contractul de achiziții publice fiind atribuit în același an unui grup temporar de întreprinderi care include și societatea Aleandri SpA (denumit în continuare: „GTI Aleandri”).
- 3 Prin decizia atacată în cauza principală (denumită în continuare: „decizia atacată”), MIT a decis să nu plătească ANAS partea rămasă din finanțarea aferentă S.S. 96 și să procedeze la o recuperare de 100 % a sumei deja plătite ANAS, pentru motivul că atribuirea contractului era afectată de neregularități care prezintă caracter de fraudă în sensul, printre altele, al articolului 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, precum și al articolelor 4 și 5 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95. Aceste neregularități rezultau din anchetele penale care se finalizaseră cu trimiterea în judecată a trei funcționari ai ANAS acuzați de corupție, pentru fapta de a fi acceptat, din partea Aleandri SpA, sume de bani pentru a influența în mod ilicit procedura de cerere de ofertă în cauză. Ulterior, doi dintre acești funcționari au încheiat un acord de aplicare a unei pedepse negociate, pedeapsă care le-a fost aplicată printr-o hotărâre din 28 noiembrie 2018 a judecătorului de instrucție (Giudice per le Indagini Preliminari) din cadrul Tribunale di Roma (Tribunalul din Roma). Pentru aceleași fapte, a fost inițiată o procedură penală, aflată încă în desfășurare, atât împotriva reprezentantului legal al Aleandri SpA, cât și împotriva societății Aleandri SpA însăși, considerată responsabilă de săvârșirea unei contravenții pentru motivul că nu a instituit modele de organizare și de gestionare susceptibile să prevină infracțiunile menționate. Mai precis, din anchetele penale reiese că unul dintre funcționarii ANAS trimiși în judecată le-a solicitat colegilor săi care făceau parte din comisia de atribuire să favorizeze GTI Aleandri; cu toate acestea, nu s-a stabilit nici că acești membri ai comisiei au influențat efectiv atribuirea contractului, nici că alți operatori economici ar fi câștigat contractul în cazul în care faptele de corupție menționate mai sus nu ar fi avut loc.
- 4 ANAS a contestat decizia MIT solicitând anularea acesteia la TAR Lazio, instanța de trimitere.
- 5 MIT s-a constituit parte în proces, solicitând respingerea acțiunii.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 6 Prin intermediul primului motiv al acțiunii, ANAS invocă încălcarea și aplicarea eronată a articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2988/95, a articolului 1 din Convenția PIF din 1995, a articolului 27 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1828/2006, precum și un abuz de putere ca urmare a nemotivării și a lipsei cercetării judecătorești. În această privință, reclamanta susține următoarele:
 - a) în primul rând, nicio hotărâre de condamnare nu o privește pe reclamantă ca atare și nu există nicio dovadă că GTI Aleandri a obținut în mod ilicit atribuirea contractului de achiziții în cauză. Întrucât nu au existat cheltuieli nejustificate puse în sarcina bugetului general al Uniunii, nu a survenit niciun prejudiciu;
 - b) în al doilea rând, o fraudă nu poate fi constatată în speță, întrucât nici articolul 1 din Convenția PIF, nici Regulamentul (CE) nr. 2988/95 nu precizează condițiile necesare pentru a se constata existența unei neregularități sau a unei fraude. Astfel, Directiva (UE) 2017/1371 este cea care a calificat pentru prima dată fraudă comisă în legătură cu cheltuielile aferente contractelor de achiziții publice drept „fraudă care aduce atingere intereselor Uniunii”;
 - c) în al treilea rând, în decizia atacată, MIT a invocat în mod greșit Decizia C (2013) 9527 a Comisiei, deoarece în speță erau aplicabile Orientările cuprinse în nota Comisiei COCOF 07/0037/03-IT. În plus, pârâtul a aplicat în mod automat corecția financiară de 100 %, fără a efectua o evaluare specifică în speță.
- 7 Prin intermediul celui de al doilea motiv, ANAS susține că MIT și-a întemeiat actul atacat pe o „hotărâre de aplicare a pedepsei la cererea părților”, care nu corespunde unei hotărâri de condamnare și nu poate fi utilizată în proceduri civile sau în proceduri administrative.
- 8 Prin intermediul celui de-al treilea motiv, ANAS invocă încălcarea articolului 2 alineatul (1) punctul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, a articolului 98 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 și a articolului 135 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, precum și încălcarea principiului proporționalității și un abuz de putere din cauza lipsei cercetării judecătorești, întrucât din decizia atacată nu reiese că a existat vreun prejudiciu pentru bugetul Uniunii care să fi fost cauzat de faptele în litigiu. Mai precis, infrastructura vizată de lucrările finanțate a fost finalizată și este utilizabilă, iar regularitatea lucrărilor efectuate nu a fost contestată. În plus, resursele Uniunii au fost utilizate în scopul pentru care erau destinate, în condițiile în care nu există dovezi ale unor cheltuieli nejustificate puse în sarcina bugetului general al Uniunii. Reclamanta susține că, având în vedere împrejurările speței, MIT ar fi putut cel puțin să aplice o cotă mai

mică corecției financiare cuprinse în actul atacat, în conformitate cu Orientările Comisiei privind corecțiile financiare.

Prezentare succintă a motivării cererii de decizie preliminară

- 9 Instanța de trimitere consideră că probele de care dispune nu îi permit să afirme cu certitudine că contractul în discuție a fost atribuit în mod ilicit către GTI Aleandri; în schimb, ceea ce s-a stabilit parțial este că Aleandri SpA a avut un comportament prin care intenționa să influențeze rezultatul procedurii de atribuire a contractului. Totuși, aceasta subliniază că, întrucât procedura de cerere de ofertă în cauză a fost lansată în anul 2012, ea este reglementată de Decretul legislativ nr. 163/2006, în prezent abrogat, care nu prevedea în mod expres excluderea pentru operatorul economic care a încercat să influențeze deciziile autorității contractante, această excludere fiind prevăzută în mod explicit la articolul 57 alineatul (4) litera (i) din Directiva 2014/24/UE în vigoare. În consecință, comportamentul reprezentantului legal al Aleandri SpA nu poate conduce la nelegalitatea atribuirii.
- 10 Potrivit instanței de trimitere, este necesar ca Curtea să clarifice dacă, într-un caz precum cel care face obiectul prezentei acțiuni, se poate constata existența unei „neregularități” sub formă de „fraudă” în sensul Regulamentului (CE) nr. 2006/1083 și, în cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, dacă se poate aplica o corecție financiară de 100 %. Aceeași instanță nu constată niciun prejudiciu pentru bugetul general al Uniunii în speță, întrucât finanțarea a fost utilizată în scopul prestabilit. Astfel, lucrarea în discuție a fost integrată în PON 2007-2013, a fost admisă fără contestații la finanțarea din bugetul Uniunii și a fost finalizată în mod legal. Potrivit instanței de trimitere, nu există probe suficiente pentru a dovedi că procedura de atribuire a contractului a fost alterată, pe de o parte, întrucât hotărârea de aplicare a unei pedepse negociate pronunțată în privința funcționarilor ANAS nu este de natură să stabilească răspunderea reprezentantului legal al Aleandri SpA, iar pe de altă parte, întrucât reprezentantul legal face încă obiectul unei proceduri penale pentru aceste fapte și ar putea să fie chiar achitat. Potrivit instanței de trimitere, chiar dacă ar fi existat probe care să permită să se stabilească faptul că reprezentantul legal al Aleandri SpA corupsese funcționari ai ANAS pentru a obține atribuirea contractului, nu ar fi fost posibil ca operatorul economic care a încercat să influențeze rezultatul procedurii de cerere de ofertă să fie exclus dat fiind că articolul 38 din Decretul legislativ nr. 163/2006, aplicabil procedurii de atribuire a contractului în cauză, nu prevedea un astfel de caz de excludere.
- 11 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la conformitatea reglementării naționale aplicabile în speță cu Directiva 2004/18/CE, care era în vigoare la data faptelor, în cazul în care articolul 45 alineatul (2) litera (d) din această directivă ar fi interpretat în sensul că noțiunea de „abatere profesională gravă” include, implicit, și comportamentele care au ca scop influențarea atribuirii contractului. Cu toate acestea, instanța de trimitere are îndoieli că această interpretare este

corectă, în măsura în care articolul 57 alineatul (4) litera (i) din Directiva 2014/24/UE a indicat în mod explicit printre cauzele de excludere a ofertanților comportamentele care au ca scop influențarea procedurilor de atribuire a contractelor. În plus, această dispoziție explicită de la articolul 57 alineatul (4) litera (i) ar putea doar să confirme un principiu care era deja implicit în reglementarea privind achizițiile publice pe când Directiva 2004/18/CE era încă în vigoare.

- 12 Instanța de trimitere consideră, în plus, că nu s-a dovedit existența unui prejudiciu pentru bugetul Uniunii, prejudiciu care ar fi putut surveni dacă oferta prezentată de operatorul economic adjudecator, și anume GTI Aleandri, nu ar fi fost cea mai bună din perspectiva raportului calitate/preț.
- 13 Potrivit aceleiași instanțe, noțiunile de „neregularități” și de „fraudă” care figurează în normele Uniunii presupun stabilirea existenței unui prejudiciu, cel puțin potențial, adus bugetului Uniunii, care să constea fie în imputarea unor cheltuieli nejustificate din acest buget, fie în utilizarea unor finanțări în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate. În această privință, instanța de trimitere face referire la Decizia nr. 9527 a Comisiei din 19 decembrie 2013, care prevede posibilitatea de a se aplica o corecție financiară de 100 % în cazul unor neregularități săvârșite pentru favorizarea anumitor participanți la procedura de cerere de ofertă. Această instanță consideră că decizia menționată cuprinde printre neregularitățile menționate și cazurile în care finanțările din partea Uniunii au fost utilizate în scopurile prestabilite, însă au fost atribuite unei persoane care nu avea dreptul de a le primi, de exemplu pentru motivul că nu îndeplinea condițiile pentru a obține atribuirea unui contract.
- 14 Instanța de trimitere are îndoieli că noțiunea de neregularități care figurează în Decizia nr. 9527 a Comisiei din 19 decembrie 2013 este pe deplin conformă cu reglementarea Uniunii din următoarele motive:
 - a) în primul rând, normele de bază nu evocă în mod expres cazul în care fondurile sunt alocate unei persoane care nu are dreptul de a le primi.
 - b) în al doilea rând, instanța de trimitere consideră că neregularitățile, inclusiv fraudele, presupun efectuarea unor cheltuieli imputate din bugetul general al Uniunii care nu ar fi fost realizate dacă nu ar fi fost săvârșite neregularitățile menționate; dacă această ipoteză s-ar dovedi corectă, corecția financiară de 100 %, dispusă pentru o lucrare eligibilă și încheiată în mod legal, nu ar fi justificată.
 - c) în al treilea rând, articolele 98 și 99 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 prevăd că, la determinarea cuantumului corecțiilor financiare, Comisia ține seama de natura și de gravitatea neregularității, precum și de alți factori, în timp ce Regulamentul (CE) nr. 1303/2013 prevede că corecțiile se adoptă cu respectarea principiului proporționalității. Instanța de trimitere ridică problema dacă din dispozițiile citate anterior se poate deduce principiul

potrivit căruia corecția financiară urmărește repararea unui prejudiciu real, astfel încât, în cazul unor neregularități care constau în favorizarea în mod nejustificat a unui operator economic, partea de finanțare care trebuie restituită ar trebui să corespundă prejudiciului real suferit de Uniune. Acest principiu se regăsește, de asemenea, în Decizia nr. 9527 din 19 decembrie 2013, citată anterior, care prevede o rată de corecție maximă de 25 % în cazul nerespectării criteriilor de atribuire indicate în anunțul de participare.

- d) în al patrulea rând, Decizia nr. 9527 din 19 decembrie 2013, în măsura în care permite aplicarea unei rate de corecție de 100 % în cazul comportamentelor prin care se urmărește favorizarea unui operator economic, chiar în lipsa dovezii realizării efective a acestor comportamente și a avantajului real adus operatorului economic, presupune că măsura retragerii finanțării are rolul de sancțiune, ceea ce este totuși contrar Regulamentului (CE) nr. 2988/1995, care stabilește o distincție netă între retragerea finanțărilor și sancțiunile care trebuie aplicate persoanelor vinovate de fraudă.
- 15 Instanța de trimitere susține că întrebările adresate sunt pertinente pentru soluționarea cauzei, întrucât prin intermediul lor se urmărește să se stabilească dacă noțiunile de neregularitate și de fraudă acoperă și situațiile în care nu este pe deplin dovedită realizarea comportamentelor care au condus la acordarea contribuției în favoarea unei persoane care nu avea dreptul să o primească (prima întrebare). În plus, este necesar, în vederea soluționării cauzei, să se stabilească dacă comportamentul reprezentantului legal al Aleandri SpA, care este acuzat că ar fi corupt anumiți funcționari ai ANAS, poate determina în sine nelegalitatea atribuirii contractului în cauză (a doua întrebare). Primele două întrebări se raportează la argumentele ANAS, care contestă faptul că contractul a fost atribuit în mod ilicit în favoarea GTI Aleandri. Prin a treia întrebare se urmărește să se stabilească dacă se poate considera că există un prejudiciu pentru bugetul Uniunii, inclusiv în raport cu o lucrare eligibilă, inclusă în PON și corect finalizată și, dacă se constată existența acestui prejudiciu, dacă este necesar să se dispună neapărat revocarea finanțării în cotă de 100 %. Un răspuns negativ la a treia întrebare ar implica admiterea acțiunii introduse de ANAS. A patra întrebare privește teza susținută de ANAS, potrivit căreia MIT ar fi putut și ar fi trebuit să aplice pentru revocarea finanțării o cotă de corecție mai mică de 100 %. Un răspuns afirmativ la cea de a patra întrebare ar implica admiterea acțiunii introduse de ANAS.